चण्। चौड, तहे यन्ये तङ्गवे मत्ये च बच्चपु त तस्य लुक्। चोड्यास्तव्यनपद्यासिनः तहे यन्याच ते च क्रमेण म्यद्रत्यं प्राप्ता ययाच्च मतुः। 'श्वनकैस्त क्रियालोपादिमाः स्थः चल्जातयः। वषलव्यं गता लोके ब्राह्मणाद्येनेन च । पौरालुकाचौ दृद्रविद्याः काम्बोजाः जवनाः यकाः। पारदाः पद्भवायीनाः किराता दरदाः खस्राः"। उत्कलदेशच वच्च० सं क्रम्मिवभागे प्र्वदिक्स्यिततया उक्तः। चय प्रे-स्थामञ्जनेत्याद्य पक्षमे "उदयगिरिभद्रगोडकपौरालुनेत्कल-कार्यिमेकलाम्बद्याः" उत्कलशब्दे अधिकस्रक्षम्। "त वैव चौद्राः पौरालुग्य वामचूलाः सकेरलाः" इरि० २ १ ई

स्रोजुपुष्य प्र॰ खोड्रं प्रष्मस्य । जनाव्ये ।
स्रोण अपनयने अपनारणे कदित् स्थादि पर ॰ सक ॰ सेट्।
खोणाति कौणीत् । खोणाम् बभून आम सकार खोणनम्
कानिप् खनाना स्तियाम् अनानरी । खोणयांत ते मा
भनान् खोणिणात् त ।

स्रीणि ति० खोष-इत्। श्वपनयनकारके श्वावाष्टिक्योः स्त्री डीप् दिव० निक्। ''प्रते सोतार खोखो-रसम् मदय" च०८,१ई,१। ''तं ला धर्त्तारमोखोः" ८,ई५,११ "कोखोः द्यावाष्टिक्योः" मा०।

श्रीत वि • श्रा+वेज्+क । श्यनव्याप्ती नर्माण का । रतवाख्ते ति॰ 'यिकि वित्तं सर्वेमोतं जनानाम्" यज् ० २ 8, ५ । ''खोतञ्च प्रोतञ्चेति" श्रतिः। १पटीयदीर्घतन्तौ च (टानारस्त)। "यदिदं सर्वभश्वीतं च प्रोतञ्च, कस्मिन् खलाप चोताच प्रोताच" दत्यादि । छा०उ० बह्रहलः प्रयोगः। तत्र स्य बानां परिच्छितानां कारणेन स्त्री च चापरमात्मपर्यं नं व्याप्यत्मेवेति छा । उ । भाष्योनि सीतं यथा 'बदिदं सर्व मण्स्रोतञ्च प्रोतञ्च, कियात् खलाप जीताच मोताचेतिं का जिप । ''यदिदं सर्वे पार्धिनं भातुजातमभूदके स्रोतञ्च दीर्भपट-तन्तुत्रस्रोतञ्च तिर्श्वेत्रन्तुत्रदुपरिततं वा अड्रिःमर्खती-उन्तर्विहर्भुताभिव्याप्तिभव्ययः। अन्यया सत्तुसिटविद्द-शीय ति । इदं तावदनुमानसुपन्यस्तम् । यत्कां ये पिर-किनं स्यूनं कारणेनापरिक्तिन स्रक्तोण व्याप्तिति इष्टम्। यथा प्रिव्यद्भित्तया पूर्वं पूर्वस्तरेचोत्त-रेण व्यापिना भवितव्यसित्येष व्यासर्वान्नरादात्मनः प्र-आर्थः । यत भूगानि पञ्च संहतान्ये भोत्तरोत्तरं स्टब्स-आवेन व्यापनेन कार्यक्रपेष च व्यवतिशने । म च बरमातानो । वां जाइप्रतिरेकोष यस्वनारमस्ति

सत्यमिति" श्रतेः । सत्यञ्च भूतपञ्चकं सत्यस्य सर्धं च पर खात्या । कस्मिन्नु खल्लाप खोताय प्रोतायेति । तासामि कार्येत्वात्स्यू खनात्परिक्तिच्चाञ्च कचिद्धिः खोतप्रोतभावेन भवितव्यम् । का तासामीतप्रोतभाव इत्येवसुत्तरोत्तरं प्रश्नप्रसङ्गो योजयितव्यः" भाः ।

"वायौ गार्गीति, किस्तव् खनु वायुरीतच प्रोतचिति, चलरिज्ञ ने ने मार्गीति, कि जिल् चलनि रच छोका खोताः प्रोताचे ति, गन्धर्ववे नेषु गार्गीति, कास्त सन गम्ब वीका चीताच प्रोताच ति, चादिला के ने गार्गीत, किस्त बल्व।दिलालोका खोताय प्रोताय ति, चन्द्रवेकिष गागींति, किसान, खल चन्द्रले का खोताय प्रोताय ति. नचललोकेष् गार्गीति, कियान खलु नचलले का की-ताच प्रीताचेति, देवले केषु गागीति, किषान, खल देव-लेका खोताय माताय ति, इन्ट्लेकिय गागीति, का सम खिल्वन्द्रवेका स्रोताय प्रोतायिति, प्रजापतिवीकेषु गागीति, किसान् खलु प्रजापतिले।का खोताच प्रोता-चेति, ब्रह्मनेतिष् गागीति, किस्म खल् ब्रह्मनेता स्रोताच प्रोतास्रीति, सहोवाच गार्गि! मातिमा-चीर्माते मुडी व्यपप्रदनतिप्रअप्रां वै देवतामति एक सि गार्गि ! मातिप्राचीरिति तते इ गार्गी वाचक्रव्यपर-राम" उपनि ।

"वायौ गार्गीत । नन्त्रजाविति वज्ञव्यम् । नेष देखोडमने: पाण्डिमपां वा धातमनान्त्रित्येतरम्तवत्-स्वातन्त्रीयणात्मवाभी नास्तोति । तांस्वद्गीतप्रोतभावा ना-पदिश्यते । कियन् खनु वायुरातच प्रोतचे त्यनिरच-खे। के जुगागीति । तान्ये ग्रानि सं इतान्यन्तरित्र छै।-कास्तान्यपि गन्धर्वेद्योकेष गन्धर्वेद्योका चादिश्लोकेषा-दिलाकी कायन्द्रकी केष् चन्द्रकी का नचलकी केष् नचल-कोका देवलेकिय देवलोका सन्द्रकोकिष्यन्द्रकोका विराड्-शरीरारकाकेष भृतेष प्रजापतिनोकेष प्रजापतिनोका ब्रह्मलोकेषु ब्रह्मलोका नामाय्डारस्थकायि भूतानि। सर्वत हि सत्त्वतारतयक्रमेण प्राण्युप्रभोगात्रयाकार-परियतानि संइतानि। तान्येवं पञ्चति बद्धवनन भाञ्च। कियानु खलु बच्चालोका च्योताच प्रोताचेति । स द्वावाच यात्तवल्कात्री हे गार्गि ! मातिप्राचीः स प्रत्रं न्यायप्रकार्मतीत्यागमेन प्रथ्यां देवतामनुमानेन मा प्राचीरित्ययः । एच्छन्याय मा ते तत मूड्डी थिरो व्ययप्रदिस्तरं मा पतेत्। देवतायाः प्रत्यः प्रामन-